

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVA S Y ANUNCIS

Número Extraordinari

15 CÉNTIMS

SURT LOS DISSAPTES

15 CÉNTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
l'ora ciutat. . . 2
Los suscriptors del interior reben
las obras del folletí encuader-
nadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . . 10 cts.
» extraordinari. . . 15 »
Los números atrassats son al ma-
teix preu y sense folletí.

PAU PIFERRER

Lo retrato d' aquest insigne literat catalá, va ser col·locat á la galería de catalans il·lustres, l' any 1881 y sa biografia es filla de la erudita ploma de don Marian Aguiló.

Piferrer havia cursat filosofia y jurisprudencia. Col·laborá en diversos periódichs del seu temps y fundá y dirigí *La Discusión*.

L' any 1839, lo memorable Parcerisa va empen-
drer la publicació de la gran obra *Recuerdos y Bellezas de España*, y Piferrer va escriurer pera dita notable colecció lo volúm primer de Catalunya, y gran part del según volúm. Sa activitat literaria era molta y 's deuen á n' ell gran número de tra-
balls històrichs.

La mort va sorprendrel á la flor de la existencia, donchs que nasqué lo día 11 de Desembre de 1818 y morí á Barcelona á 26 de Juliol de 1848.

B.

ASCETISME

Pel claustre solitari y silenciós
el vell Monjo 's passeja
y admira els capitells hont tendrament
s' enllassen flors y bestias.

Sota 'ls calats dossers admira els sants
en sos mantells de pedra,
y els arcs calats, y las sumtuosas claus
que de las voltas penjan.

Contempla eix bosc granític que per pins
té columnas superbas,
y per flors incensers, y per cansóns
accents de penitencia.

Y admira el temple... y beneheix á Deu
qu' á l' home ha dat la pedra,
y uns ulls y un cor per veure y per sentir
y adorar la bellesa.

Mas ay! de sopte, l' ayre ha dut de lluny
xiuxiueig d' amoretas,
y el Monjo s' estremeix—com si dins de ell
remordis la conciencia.

APELES MESTRES

IBON RETRATO!

Anava á tenir lloch la festa de obertura de la gran Exposició de Bellas Arts, la primera que s'celebrava á Magarolas important ciutat situada entre Poblet y Santas-Creus.

Los carruatges anavan arribant á la gran plassa del devant del edifici. Vingueren las autoritats y demés invitats, y acte seguit, després d' uns cuants discursos que no senti ningú, com es de reglament en semblants cassos, se doná per inaugurada la Exposició.

La concurrencia s'escampá per aquellas salas, admirant las últimas obras que feyan sa triunfal entrada en lo mon del Art

En un dels ánguls del gran saló ahont s' ha celebrat la obertura está un grupo, ocupantse ab entussiasme del brillant resultat que sembla donará 'l Concurs.

En aquest grupo, s' hi atura lo revellit Marqués de Colltorsat. Va de braset ab la seva simpática y jove esposa—la marqueseta, com li diuen los que coneixen alguna de las picarescas aventuras que li han conquistat certa popularitat entre la gent de bonhumor.—

Després dels corresponents saludos, lo marquès intervenint en la conversa quinas últimas frasses havia sentit, exclamá:

—Es espléndida! nos omplirà de gloria... Apropòsit, senyor Vineras, ja que vosté escriu las ressenyas artísticas en *La Farola de Magarolas*, tindria de ferme un favor.

—Ab molt gust... Vosté dirá...

—Suposo que s' ocupará d' aquesta exposició.

—Aixís penso ferho.

—Donchs li recomano especialment, al artista Miret de la Serra.

—No 'l tinch present...

—Oh! es un jove que tot just comensa pero que promet moltíssim.

—Y... ha exposat alguna cosa?...

—Si, ha portat dos cuadros de distint género. Vegi, miri, aquí tinch lo catàlech. Veu? lo número 14 y aquí lo número 93, son los dos seus

—Lo crítich senyor Vineras llegi: *Número 14. Ignasi Miret de la Serra: RETRATO DEL MARQUÉS DE COLLTORSAT.*

—Ah caramba, lo retrato de vosté?... Tindrè extraordinari gust en veurel y me'n ocuparé detingudament en la próxima revista de *La Farola*.

—S'ho mereix, digué la marquesa, porque li asseguro qu' es d' una semblansa pasmosa, te'nolta vida. Si l' han colocat á bona llum com estava al taller del artista, creguin qu' es una de las obras que causarán sensació...

—Celebro moltíssim... veurém com s' ha portat lo jove Miret de la Serra?

Saludaren novament y després de quatre frasses cumplimentosas varen separarse en diferents direccions.

Al cap d' un rato en que 'ls marquesos ja s' donaren per enterats de tot lo que hi havia á la sala d' esculptura, per ahont havian comensat la visita, passaren á la secció de pintura.

Al entrar á la primera sala, notaren cap á la dreta un grupo que, ab lo catàlech á la mà, estava rihent devant d' un cuadro.

—¿A quin número hem dit qu' era lo meu retrato?

—Número 14, digué la marquesa després d' haver consultat lo catàlech.

Buscaren lo número 14.

S' hi acostaren y... la marquesa caigué desmayada en un divá.

Lo marquès maxucant lo catàlech, ab una má, deya:

—Aixó mereix un cástich... pillos!...

La gent sens adonarsen d' ells, continuava rihent devant del cuadro.

Qué havia passat?

Una cosa molt sencilla.

La Junta s' havia equivocat al senyalar los dos cuadros del pintor Miret de la Serra. Per aquest motiu lo retrato havia sigut rotulat ab lo número 93, y lo número 14 que 'l catàlech deya *Retrato del Marqués de Colltorsat*, representava... un cap de toro.

J. XIMENO PLANAS

EN TREN

—Vosté, ahont vá?

—Vaig á Fransa.

—Quina llástima! Jo á París. ¡Hauriam anat junts!

MARINERESCA

Si los suspirs que per tu
exhala non cor ayman
se tornassen brins de canem
y una corda se'n filás,
fora molt llarga, tan llarga
que s' podría canar l' mar
desde un polo al altre polo,
desde ponent á llevant,
y encara ne sobrarian
moltes canas per lligar,
ab fort llas
á envejosos
y á rivals.

¡Quí pogués, marinereta,
un dols bes de tu alcansar!
desd' ara faig prometença
de pagártel, si te plau,
ab augment, sense mesura.
Férten un, y cent, y tants
com estrellas hi ha al cel,
y com grans de arena al mar.
podria mancar-me l' temps
peró may la voluntat.

Perque tant
com ma vida
durará.

Jo so rey; ningú la basa
m' ha pogut empatar may;
no tinch bens ni 's necessitan
pera fer lo que jo faig;
per mi no hi ha nits ni dias,
bonansas ni temporals,
puig, si convé, á totas horas
aixeridoi deixo l'jas,
á la platja m' encamino,
ab soltura, arremanga',
y, saltant,
d' una roca
al altra vaig.

Jo so rey perquè domino
de la costa en lo r cam:
tribut me pagan los musclos,
las petxinas y los cranchs,
y los pops, y las llagostas,
y las sal as y 'ls corbanys.
Ab un am de mitja mosca,
un ganibet rovellat,
ab enginy y l' sol arbitri
dels cinch dits de cada ma
domino vora la platja,
domino dintre del mar:
á mi may
se m' sublevan
los vassalls.

Rey so de las aspres rocas,
mon trono en ellas está,
o dosér es de brumera,
y te los coixins brodats
d' erissóns de negras puas
y de moluscos estranys.
Apa! Casémnos, Pepeta,
que la reyna tu serás
d' aquesta platja preciosa
desde un cap al altre cap;
que jo, de aquesta manera,
vindré, sumís y lleal,
á se' esclau
de la reyna
del rocám.

JOSEPH CORTILS y VIETA

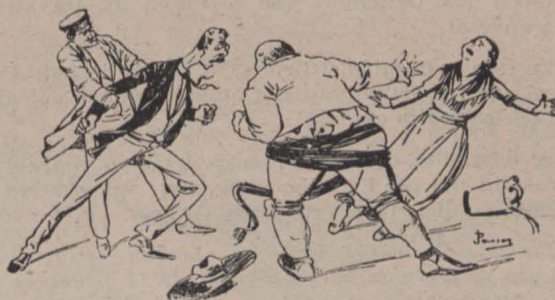
FINALS DE LA COMEDIA HUMANA

UN GANDUL, al morir-se: ¡Tel! ¡To! justament un diu-
menge!
UN METJE: Si 'ls hi trobo tots, ¡quina pallissa m' es
peral!
UN COMEDIANT: May l' l'avia feta tai bé! .. No aplau-
diu, que no sortiré pas ..
UN DESPREOCCUPAT: Aweiseu al fuster! .. Faig set pams.
UN QUE 'S DIU VICENS IGLESIAS UTSEMS: No 'm poseu
las inicials en lo bagul que no s' ho creuria!
UNA DONCELLA: ¡Potsé algun angelet!..
UN POETA: No ho haguera dit may que «mort» y «ben-
estar» consonessin.
UN AVARO: ¡Qui... 'm compra la pell?..
UN DESAGRAHI: Per' aixó 'm van posá al mon?..
Malaguanyat treball!..
UNA CRIATURETA: ¡Mamal... ¡Un petó! ..

LAMBERT ESCALER.

EFFECTES DEL ISTIU

Brallas á diari.

LA VRITAT

Res d' aquest mon ambiciono
perque es tot falsificat,
ni 'l nom de *versayre* 'm dono,
al veurer en lo abandono
qu' ells mateixos s' han posat,
la vritat!.

SALVADOR BOURANT SOLÉ.

Altra novetat oferim ab lo número d' avuy. Consis-
teix ab la publicació de 24 planas de folletí, de la 49 á
la 72 de *La flor de la montanya*, ab lo qual quedarà
adelantada de un número sa publicació, de la que s'
aproxima sa terminació.

Lo vinent número será també extraordinari, per ha-
ventsho sollicitat moltíssims favoreixedors. En ell se pu-
blicarà lo dibuix que anunciarem del Sr. Fradera.

—A Blanes próximament s' estrenará un drama his-
tòrich, original del Sr. Cortils y Vieta.

—Dissapte passat en la Societat «La Harmonía», de
Sans, sigué objecte de molts aplausos lo tenor Sr. Ca-
sañas en la execució de la sarsuela *Marina*.

—En lo Tivoli ha aumentat l' éxit de la sarsuela *El
colegial Totó* ab la adició de alguns números nous de
música que son molt aplaudits.

—Per motius imprevistos se suspengué la funció
anunciada pera dissapte passat, en la Societat «La
Amistat», y que anunciarem en l' últim número.

—Diumenge passat á Sabadell la companyia catala-
na representá *Las claus de Girona* y *Intura fi de sigle*
per la tarde, y per la nit *Or* y *Un beneyt del cabàs*.

—Hem rebut lo monólech en prosa *Lo diumenge de
rams*, original de Santiago Boy. De aquesta obreta nos
ocuparem ab clogi al estrenarse fa poch en l' Ateneo
de Sant Gervasi.

Se ven en aquesta administració al pieu de 2 rals.

—Per ahí al Eldorado estava anunciat lo benefici del
simpático tenor senyor Fernandez, quin programa era
molt escullit.

—Al teatro Granvia está anunciat per avuy l' estre-
no de *Tribulaciones de un novio*, sarsuela en un acte.

—Al Circo Ecuestre han obtingut gran èxit los nous artistes Lepico en sas difícils sorts al trapezi. Dijous debutaren los Delphiños que executan un treball de molta novetat.

—Lo Centre Català de Girona, la vigília de Sant Pere celebrá una important vetllada quina ressenya no publiquem per sa molta extensió.

—S' ha publicat lo càrtell del Certàmen literari de Manresa iniciat per La Lliga Regional, quina festa se celebrarà lo dia 31 del prop vineat Agost.

—Lo cada dia més favorescent «Jardin español» estrená ahí vespre una sarsuela titulada *Lo príncep del Congo*. Per avuy s' anunciava *¡Eureka!* de Figuerola Aldrofen. Seguirá l' estreno de *Los encants de Sant Antoni* de Joseph M. Pous de la que 'n tenim molt bonas noticias.

—Diumenge passat en lo bonich y espayós local de la Societat Roger de Lluria se posaren en escena lo drama *Las curas del Mas* y la pessa *Mala nit*.

OUL DE SACH

En escena.

Un dels actors recitant la seva part.

«Faré un gran viatge; visitaré Roma, aniré á Sulsa, á París..»

L' apuntador pert lo punt y l' actor continua:

«... á París... y... de París aniré... á...»

Apurat del tot, s' ajup al apuntador y li pregunta

—Ve, á veurer, ahont aniré després de París?...

CANTARS

I

Ets, nineta, com las flors
que neixen al mes de maig
ab la sola diferencia
de que tu ets flor de tot l' any.

P. SALA.

II

Diu que 'l cel hi ha alegría...
No sé pas si n' es vritat;
perque 'l cel jo hi tinch la sogre
y ab ella ningú está en pau.

C. DE BEILESQUART.

LOS QUE MOLESTAN

—Miri, á n' aquest poeta que s' espera, li dona aixó... y que vagi á sopar. Ara no estich per sentir versos.

SÍMILS

—En que se sembla una máquina de cusir á la boca?
En que te dents.

—Y al coixí de fer puntas?
En que te agullas.

CONXA FELIU.

EPIGRAMAS

En un ball de *patacada*:

—Noya, ¿que balla vosté?

—Quinas preguntas de fe'

¿No veu qu' estich assentada?

JOSEPH PONT Y ESPASA.

La Tuyas de Can Pascual
diu tothorn la trova mona
y está clar, li han de trobar
si sempre la porta á sobre.

PEPET DE ILURO.

ENIGMAS

XARADA

Ma primera es consonant,
y part del cos ma segona;
y el total resulta que 's
un carrer de Barcelona.

M. CAMPANYÀ Y PERIU.

ACENTIGRAFO

La tot filla d' en Pascual
qu' habita 'l carrer de tot
me digué que 'l seu nebot
estava bastant malalt.

CINTET BARBERA Y CARGOL.

Las soluciones en lo número próxim.

Solució al enigmas insertats en lo número anterior.

ENDEVINALLA I.—Guitarra.

Id. II.—Cómich.

GEROGLÍFICH —Per Vallesans al Vallés.

AVIS

A tots los que se suscriguin durant la próxima setmana, rebrán, al quedar terminada, *La flor de la montanya* encuadernada.

Imp. Alsina y Clós, Muntaner, 10.